

beroep: **veehandelaar**
leeftijd: **73**
woonplaats: **Giessenburg**
werkgebied: **Alblasserwaard en Vijfheeren-
landen**
opleiding: **lager beroepsonderwijs**

Nel de Groot-Schreuders:
**‘Altijd tussen de mensen en
tussen vee, er is niets mooiers’**

‘Lieve Nel, gefeliciteerd met uw verjaardag’

Ze is zes dagen per week de boer op en gaat nooit op vakantie. Veehandelaar Nel de Groot kan het omgaan met boeren en vee maar niet missen. ‘Thuis voel ik de artrose in mijn handen, onderweg niet.’

TEKST FLORUS PELLIKAAN

Drieënzeventig jaar is ze inmiddels, maar voor een bezoek aan Nel de Groot-Schreuders is het niet verstandig om op de bonnefooi aan te gaan. Grote kans namelijk dat de nog altijd kwieke veehandelaar ergens op een boerenerf in de Alblasserwaard een kalf koopt of een slachtkoe afrekent.

Een bloeiende veehandel heeft ze nog altijd. Zo blijkt wel uit een handgeschreven kartonnen kaartje dat altijd binnen handbereik is en waarop ze de slachtkoeien van deze week noteert. Meer dan vijftig koeien staan er inmiddels op. ‘Het is hartstikke druk, veel boeren moeten nog koeien ruimen voor de fosfaatreductie. Niet leuk, hoor. Ik koop liever spontaan een koe’, vertelt Nel de Groot, terwijl ze koffie in een sierlijk Engels kopje schenkt.

Het begin van haar carrière kan ze zich nog goed herinneren. ‘Toen ik acht jaar was, mocht ik van mijn vader op de veemarkt al geld naar andere handelaren brengen. En op mijn veertiende kocht ik het eerste kalf. Ik verdiende er vijftien gulden aan,’ weet ze zich nog goed ter herinneren, om er snel aan toe te voegen: ‘maar aan het tweede kalf verloor ik tien gulden.’ De opa, oom en vader van Nel de Groot waren ook veehandelaren. ‘Het is me met de paplepel ingegeven. En als ik aan een koe of kalf geld verloor, werd er nooit gegromd. Ze lieten het me zelf ervaren.’

Intiemere band

Een vraag of Nel de Groot, enig kind, de veehandel van haar familie zou voortzetten, is het nooit geweest. Haar ogen glimmen. ‘Altijd tussen de mensen en tussen vee, er is niets mooiers.’ Op de twintig hectare grond die De Groot in eigendom heeft, weidt ze in de zomer naast haar eigen schapen ook vetweiders. ‘Als in het najaar de eerste voor de slacht weg moeten, stel ik dat altijd een paar weken uit. Nee, Nel is geen koele veehandelaar. Ik hou van het vee en kan met alle vee omgaan.’

Haar vrouw-zijn heeft De Groot nooit als een belemmering ervaren, al weet ze op dit moment niet van het bestaan van vrouwelijke collega’s af. ‘Vroeger was ik op de veemarkt vaak al de enige vrouw. Ik bleef altijd wat bij flink drinkende collega’s uit de buurt, maar verder stond ik mijn mannetje wel. Je moet in de handel vooral snel zijn en daar hou ik wel van.’

Haar jarenlange carrière, maar ook haar vrouw-zijn, zorgt op de boer volgens De Groot wel dikwijls voor een intieme band. “‘Lieve Nel, gefeliciteerd met uw verjaardag’”, stond op een van de kaarten die ik in oktober van kinderen van klanten kreeg. Ik denk niet dat ze dat snel bij een mannelijke veehandelaar doet’, vertelt Nel de Groot. Een volgende anekdote volgt. ‘Het gebeurt wel dat de boerin me tussendoor even snel een nieuwe jurk voor bijvoorbeeld een bruiloft laat zien. Ik mag dan misschien een mannenberoep hebben, maar ik hou van mooie kleren en een mooie wooninrichting.’

Opnieuw in de schoolbanken

Verstand van vee, dat is als veehandelaar het belangrijkste, of je nu man bent of vrouw, zo stelt ze. ‘Vroeger bij het kopen van de koeien was dat nog belangrijker. Tegenwoordig koop ik nog slechts af en toe wat, de meeste boeren geven hun vee mee. Je denkt misschien dat een schoolkind dat kan, maar ik wil alle dieren vooraf zien. Ook om zeker te weten of de afnemer een voldoende prijs betaalt. Want anders bel ik’, garandeert ze.

Over kennis van zaken bij De Groot geen twijfel, zo vertelt melkveehouder Dingeman de Jong (53) uit Noordeloos. ‘Het is een vrouw die haar vak verstaat. Ze heeft in no time gezien of een koe goed is en komt regelmatig met een goed advies.’ De Jong weet niet beter dan dat Nel de Groot als veehandelaar op hun erf komt. ‘Ze heeft naast haar kennis en smaakvolle manier van vertellen ook oog voor het sociale. Wij moesten redelijk wat koeien wegdoen voor de fosfaatreductie. Op zo’n moment blijft Nel wat langer en voelt ze duidelijk mee. Misschien is dat wel iets meer een vrouwelijke eigenschap.’

Voorlopig is Nel de Groot, al negentien jaar weduwe en zonder kinderen, nog niet van plan om te stoppen. Ook al drukken de nieuwe regels haar momenteel af en toe in de schoolbanken. ‘Tja, dan moet een jonge dierenarts mij gaan vertellen hoe ik een kalf beoordeel. En door het nieuwe kabinet moeten we als veehandel nu aan de btw-regeling mee gaan doen. Toch heb ik het ervoor over, want ik kan de contacten in de veertien dorpen in de Alblasserwaard niet missen. En thuis voel ik de artrose in mijn handen, maar onderweg niet.’ |